

Een liefdesbrief

Over het ontstaan van het heelal is niets met zekerheid bekend.
Men neemt aan dat tienduizend miljoen, dat is tien miljard, jaar geleden, een klomp materie, die men het oer-atoom noemt, uiteen zou zijn gespat.
De delen hiervan zijn de verschillende sterrenstelsels, die zich met een steeds grotere snelheid van het centrum van de explosie verwijderen.
Ons heelal, of universum, breidt zich dus nog steeds uit.
We weten niet of er slechts één heelal bestaat of dat er meerdere zijn.
Het totaal van al wat er bestaat, noemen we 'het Al', in het Grieks: **ΤΑ ΠΑΝΤΑ** (ta panta).

Sterrenstelsels zijn dus delen van dat geëxplodeerde oer-atoom.
Elk sterrenstelsel bestaat uit een zeer groot aantal brandende delen, die wij 'sterren' noemen, en die vele malen groter dan de aarde zijn.
Wanneer wij naar de nachtelijke hemel kijken, kunnen wij een lichtende band van sterren waarnemen, die wij de 'Melkweg' noemen.
Ons Melkwegstelsel bevat ongeveer 100 miljard sterren.

De afstanden in het Melkwegstelsel zijn onvoorstelbaar groot.
Wanneer we dit zouden willen uitdrukken in kilometers, zouden we tot onuitsprekelijke getallen komen.
Daarom heeft men in de sterrenkunde een andere maat ingevoerd, die men 'lichtjaren' noemt.
Licht heeft een snelheid van 300.000 kilometer per seconde.
Dat betekent dat het licht in één seconde zeven maal om de aarde gaat.
Wanneer we de afstand berekenen, die het licht in één jaar aflegt, komen we tot een afstand van
9 biljoen, 460 miljard, 700 miljoen kilometer: dat is één lichtjaar.
Ons Melkwegstelsel heeft een doorsnede van 100.000 lichtjaren.
Dus 100.000 maal 9 biljoen, 460 miljard, 700 miljoen kilometer.

Ons gehele Melkwegstelsel draait in 225 miljoen jaar om zijn kern heen.
Bovendien beweegt ons Melkwegstelsel zich met grote snelheid door de ruimte voort.

Naast ons eigen Melkwegstelsel bestaan er nog andere, soortgelijke sterrenstelsels, die men 'extra-galactische' stelsels noemt.
Het dichtst bij ons Melkwegstelsel bevindt zich het Andromeda-stelsel.
Dit bevindt zich 'slechts' op een afstand van 200.000 lichtjaren van het Melkwegstelsel.
Op 200.000 maal 9 biljoen, 460 miljard, 700 miljoen kilometer.
Andere stelsels zijn zo ver van ons verwijderd, dat wij ze met het blote oog nauwelijks kunnen waarnemen.
Telescopen in de gehele wereld hebben aangetoond dat er naar schatting 1 miljard andere sterrenstelsels bestaan.
Ons Melkwegstelsel bevat 100 miljard sterren en daarnaast zijn er nog 1 miljard andere sterrenstelsels, dat wil zeggen: er bestaan naar schatting 1 miljard maal 100 miljard sterren.

Veel verschijnselen zijn voor ons nog een raadsel, zoals de quasars en pulsars (ingestorte sterren met een dichtheid van zo'n triljoen maal van onze stoffen op aarde).

Dan zijn er nog de 'zwarte gaten', onzichtbare delen in het heelal, die materie opzuigen. Men vermoedt dat deze 'gaten' het begin vormen van een nieuw universum. De kracht en de wijsheid, die nodig zijn om deze macro-kosmos in stand te houden, gaan ons begrip ver te boven.

En wat te zeggen van de micro-kosmos?

Laten we eens één lichaamscel van de mens bekijken.

Eén enkele lichaamscel kan men niet zonder een microscoop waarnemen.

Maar zelfs de kleinste cel in je lichaam is ongeveer 1 miljard keer zo groot als zijn kleinste gedeelte.

Dus: als je een klein stukje van een cel te pakken hebt, dan is die cel zelf 1 miljard keer zo groot.

In één cel van ons lichaam vinden meer chemische reacties plaats dan in alle chemische fabrieken in de wereld bij elkaar.

Er bevinden zich duizenden componenten in een cel: chromosomen, DNA, organellen, mitochondria, enzymen, hormonen, aminozuren, enzovoorts, enzovoorts, te talrijk om op te noemen.

Er is niemand op aarde die kan verklaren wat een individuele cel doet functioneren.

En dan te bedenken, dat wij in ons lichaam meer dan 75 biljard cellen hebben.

En al deze cellen functioneren nauwkeurig en perfect gedurende een mensenleeftijd.

Wij kunnen geen twee dingen tegelijk doen.

Wij mannen, dan.

Vrouwen kunnen multi-tasken.

Maar ook niet meer dan 3 of vier dingen tegelijk.

Het lichaam voert per dag quadriljoenen processen uit.

Niet een miljoen, niet miljarden, niet biljarden, maar quadriljoenen processen per dag.

En niet in het wilde weg.

Nee, met uiterste precisie worden alle levensonderhoudende processen in ons lichaam uitgevoerd.

Vol ontzag kunnen we ons afvragen, wie of wat deze micro-kosmos in stand houdt.

Zowel bij de macro-kosmos (grote ordening) als bij de micro-kosmos (kleine ordening) kunnen we ons afvragen: 'door wie of wat wordt dit alles in stand gehouden?'

Er zijn mensen die geloven dat dit universum, met zijn ontzagwekkende orde en precisie, het resultaat is van blind toeval.

Laten we het maar ronduit zeggen: alleen een dwaas gelooft dat.

Daarom staat er in Psalm 14: 'De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God.'

En omdat bij de mens, van nature, informatie het ene oor ingaat en de mens die informatie het andere oor weer uit laat gaan, zegt God het *twee* keer.

Hij zegt het nog een keer in Psalm 53.

Hij zegt opnieuw: 'De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God.'

Bestaat God?

De vraag alleen al is absurd.

In de gedachtengang van Gods Woord is het zo duidelijk dat God bestaat, dat het niet nodig is er ook nog eens een geloofsuitspraak over te doen.

Dat zou een zelfde zinloze discussie zijn of de zon wel bestaat, of het 's avonds wel donker wordt, of dat de golven de kust wel zullen bereiken.

Over 'golven' gesproken: ik moet denken aan een verhaal over een verliefd stelletje, dat op het strand stond.

Het meisje adoorde haar knappe, sterke vriend.

En hij ook.

Gelach in de zaal.

En haar bewondering voor hem maakte, dat hij poëtisch, dichterlijk, werd.

En hij declameerde tegen de golven: 'O, eeuwige golven, rol aan, rol aan...'

En de golven bruisten natuurlijk op het strand.

En het meisje keek verrukt op naar haar vriendje.

En ze riep uit: 'O, Jan Peter, ze doen het, ze doen het...'

Gelach in de zaal.

God bestaat.

Punt.

Maar waartoe heeft God, de Schepper, die schepping nodig?

Nodig, zelfs, nodig.

Waarom heeft God, de Schepper, dit allemaal nodig?

Er is maar één antwoord mogelijk.

Uit liefde.

Want alleen de liefde heeft een 'tegenover' nodig.

En omdat God het heelal, het universum, uit liefde heeft geschapen, is Hij ook niet die eenzame, norske heerser, die hoog boven zijn onderdanen troont, zoals veel mensen zich Hem voorstellen.

God is liefde, en zó wil Hij zich openbaren.

Hij wil dat zijn schepselen Hem leren kennen, en op grond daarvan Hem liefhebben.

Daarom heeft Hij aan ons zijn Woord gegeven.

Eigenlijk kun je zeggen dat het Boek der boeken de liefdesbrief is van God aan de mensen.

Nou heb je mensen, die de Bijbel lezen als een roman.

Om te kijken hoe het afloopt.

Je hebt ook mensen die de Bijbel lezen als een krant, of als een tijdschrift.

Weet je wel, even doorbladeren, om te kijken of er iets interessants in staat.

Nou, zo is de Bijbel dus niet bedoeld.

Gods Woord is een liefdesbrief.

Heb je wel eens een liefdesbrief van iemand gekregen?

Van iemand, waar je heimelijk verliefd op was?

En waar je niet zeker van was, of die persoon romantische gevoelens voor jou had?

Hoe lees je dan zo'n brief van zo iemand, die aan jou gericht is?

Nou?

Lees je die brief dan als een roman?

Om te kijken hoe die brief afloopt?

Of als een krant, om te kijken of er iets interessants in staat?
Nee, als je zo'n liefdesbrief krijgt, dan durf je die brief bijna niet open te maken.
Je handen trillen, je hart slaat een slag over...
Je bent in spanning.
Wat zou er in staan?

En als je de brief dan gelezen hebt, en die eerste spanning is weg, dan lees je die brief nog een keer.
En nog een keer.
En nog een keer...
En je probeert elke nuance en zinswending te begrijpen.
Met je hele wezen onderzoek je iedere zin.
Ieder woord, iedere letter...
Waarom schrijft hij...?
Wat bedoelt hij met...?
Waarom zegt hij niet...?
En waarom zegt hij...?
Ja, zo lees je toch zo'n brief?

Heb jij zo'n hartstocht voor Gods Woord?
Voor zijn liefdesbrief?
Kunt u David nazeggen:
'Mijn ziel wordt verteerd door verlangen naar uw Woord te allen tijde.'?
'Ik toch verlustig mij in uw Woord, dat ik liefheb.'?
'Nimmer zal ik uw woorden vergeten, want door deze hebt Gij mij levend gemaakt.'?
Kunt u dat zeggen?
Of, als Jeremia: 'Zo vaak als uw woorden gevonden werden, at ik ze op.'?
Of, als Mozes: 'Dit woord is in uw mond en in uw hart.'?

Of, als de Heer Jezus.
Hij kwam in de wereld.
Waarom?
Hij zegt: 'Zie, hier ben Ik – in de boekrol staat van Mij geschreven – om uw wil, o God, te doen.'
Onze Heer was het Woord.
Die erenaam heeft Hij meer dan waargemaakt.
Gods Woord was in zijn mond en in zijn hart.
En toen Hij, naar Gods wil, aan het kruis hing, en duisternis over het hele land kwam, riep Hij met luide stem: 'Eli, Eli, lama sabachtani'.
Dat is: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?'
Er waren mensen aanwezig die met Hem spotten.
Zij zeiden: 'Hoor, Hij roept Elia.'
Ook nu heb je spotters die zeggen: 'Die rabbi van Nazareth was misleid. Hij dacht dat Hij de Messias was. Hoor Hem nou eens tevergeefs roepen.'
En ik moet u eerlijk zeggen, dat ik pas sinds kort weet, waarom de Heer Jezus dát geroepen heeft.

Want, weet u waarom de Heer Jezus dit riep?

Gods Woord was in zijn mond en in zijn hart.

Ja?

Toen Hij aan het kruis hing, kwam er drie uur duisternis over het land.

En terecht.

Maar voor de Heer was dat niet het donkerste uur.

Dat denken wij wel.

Maar dat is niet waar.

Zijn donkerste uur was in Getsemane.

Daar werden zijn zweetdruppels bloed.

Daar werd hij dodelijk beangst.

En daar heeft Hij met zijn Vader geworsteld.

En toen zei Hij, tot drie maal toe: 'Vader, niet mijn wil, maar Uw wil geschiede.'

En als Hij dan aan het kruis hangt, dan zegt Hij: 'Eli, Eli, lama sabachtani'.

Weet u wat dat is?

Eigenlijk zegt de Heer: 'Hoor, hemelen en aarde, neig uw oor, Ik ben niet gekomen om de Wet en de Profeten te ontbinden, maar om ze te vervullen. Want, voorwaar Ik zeg u, eer de hemel en de aarde vergaan, zal er niet één tittel of jota vergaan van de Wet, eer alles zal zijn geschied. Horen jullie dat, hemelen? Hoor je dat, aarde? Ik vervul de Wet en de Profeten. Ik vervul op dit moment Psalm 22.'

En daarom roept Hij: 'Eli, Eli, lama sabachtani.'

Want geen tittel of jota van Gods Woord zal ledig terugkomen.

Gods Woord is het machtigste wat er in het universum is.

Daar hebben wij geen voorstelling van.

Wat Gods Woord is.

Ik zeg vaak: 'Weet je wat de heerlijkheid van de hemel is?'

De mensen, die mij kennen, weten het antwoord natuurlijk al.

Wat is de heerlijkheid van de hemel?

Dat *iedereen* daar Gods Woord spreekt.

Dat is de heerlijkheid van de hemel.

Niet dat we daar op een harpje spelen.

Nee, dat *iedereen* Gods Woord spreekt.

Dat is de heerlijkheid van de hemel.

'Ja', zegt David, 'looft de HERE, gij engelen.

'Engelen' zijn 'boodschappers'.

Wat voor boodschappers?

Wat boodschappen zij?

Gods Woord, natuurlijk.

Wat anders?

'Looft de HERE, gij boodschappers, gij krachtige helden, die zijn Woord volvoert, luistert naar de klank van zijn Woord.'

'Ja,' zegt Joël, 'de HERE verheft Zijn stem voor zijn strijdkrachten, want Zijn leger is zeer talrijk, want machtig is het leger dat Zijn Woord volbrengt.'

Als een boodschapper van God Zijn Woord volbrengt, hoe zou dan niet 'de Engel des HEREN', de 'Boodschapper des HEREN', de Heer zelf, Zijn Woord volbrengen?
Die uitspraak aan het kruis: 'Eli, Eli, lama sabachtani' was een triomfkreet.
Het was één grote triomf.

Het kruis, een triomf?
Heel veel mensen vinden, als ik dat zó zeg, dat ik godslasterlijk spreek.
O, ja?
'Het Woord des HEREN kwam tot mij: wat zie je, Jeremia? En toen zei ik: Ik zie een amandeltwijg. Daarop zei de HERE tot mij: Goed gezien, Jeremia, want Ik waak over mijn Woord om dat te doen.'

Eén ding mag u nooit vergeten
'Want de hemel en de aarde zullen vergaan, maar het Gods Woord zal geenszins (Grieks: ou mē), *absoluut niet*, voorbijgaan.
Onze Heer had één grote hartstocht: Gods Woord.

Kent u die hartstocht voor Gods Woord?
Hebt u wel eens gehoord van Tregelles?
Tregelles was een schriftgeleerde, in de goede zin des woords.
Hij leefde in de 19e eeuw.
Duizenden manuscripten heeft hij bestudeerd om de grondtekst van de Bijbel zo nauwkeurig mogelijk vast te stellen.
Iedere letter van het Nieuwe Testament en het Oude Testament heeft hij nagekeken.
Zonder geld, zonder verwarming op zijn kamer, heeft hij eindeloos de letters in Gods Woord bestudeerd.
Tot hij er blind van werd.
Blind?
Ja, blind.
Waarom?
De hartstocht voor Gods Woord had hem verteerd.

Kent u Cruden?
Cruden was de eerste geleerde, die een Hebreeuwse en Griekse concordantie van Gods Woord gemaakt heeft.
Járen heeft hij aan dit gigantische werk gezwoegd.
Tot hij letterlijk gek werd.
Gek?
Ja, gek.
Hij werd in een psychiatrische kliniek opgenomen.
Zes jaar is hij volledig in de war geweest.
Hij was zich niet van zijn bestaan bewust.
Toen hij ten slotte volledig hersteld was, heeft hij de concordantie af kunnen maken.
Na Cruden kwam Strong's concordantie, Young's concordantie, en Wigram's concordantie.
Maar al die beroemde concordanties zijn gebaseerd op het werk van Cruden.
Cruden had hartstocht voor Gods Woord.

Hebt u wel eens van de Joodse rabbi Maimonides gehoord?

Moshe Maimonides leefde in de 12^e eeuw.

Hij vertelde eens een parabel.

Er waren, zo zei hij, twee onderdanen die bij hun koning in het paleis kwamen.

Ze moesten een tijdje wachten voor ze op audiëntie konden komen.

Onderhand mochten ze een kijkje in het paleis nemen.

Onder begeleiding, dat wel

De ene onderdaan keek alle kamers rond.

Hij nam er de tijd voor.

Hij keek waardierend, met het oog van een expert, naar de uitgestalde schatten.

Maar de andere onderdaan dacht bij iedere kamer: 'Dit is de slaapkamer van de koning, en dit is zijn studeerkamer, en dit zijn zijn sloffen, en dat is zijn jas...'

En hij zei tegen zichzelf: 'Nog maar heel even, en dan zal ik hem zélf zien, mijn heer en mijn koning.'

Weet u, het Woord wil u tot God brengen, met Hem in contact brengen.

Gods woord is niet een boek waar allemaal leuke dingen in staan.

Nee, het Woord wil u tot Góð brengen.